

צדקה הצדיק

כשצדק מדברון שלזה צריך אומנות גדול
 כאשר מדבר ומפסיק באמצע שער פה הוא
 הדבור זקק משא"כ שנו לדבר כלל. א"י
 ענה הוא איך יוכל לאומנות ו כשצדק
 מדברון כמ"ש בערכין (טו:) ובדב"ר רפ"א
 שד"ס מרפא הלשון. ושם בדב"ר שמחיר
 הלשון ר"ל. שהוא מחירו לדבר הכל כמ"ש
 בסוכה (כא:) עליהו אפי' שיחת חולין כו'
 שכל שיחתן תורה וזהו דמייתי שם ספרים
 נכתבים בכל לשון ר"ל אפי' שיחת חולין
 כאשר הוא תורה והיינו כמ"ש בירוש' דברכות
 (ס"פ ט) פטטיא דאורייתא טבין. [ומ"ד
 אלא יומת כמ"ש ביה"ח (יתרו) דאיטן קריבין
 לאורמי מהימנותא ע"ש מהו זכו ללשון וכו"ק
 (פג.) מחלקים בין לשון לחכמה ע"ש ומ"מ
 א' (במגלה חגיגת) דנחשך העולם ביום
 שנעסק התורה ליומא ושינו י"ג דברים
 ובמק"א ביארנו ושם ביארנו כי הם ולשו"י
 נגד תושבע"פ לכך היו פוס ממלל רברבין
 ולכך ספרים נכתבים בלשונם אבל חכמתן
 שלהן בעצמן אסור ללמוד ואכמ"ל:]

[צ] **התורה** הוא מפת העולם כמ"ש בדב"ר
 רפ"א במשל דדיפתראות
 ופינקסאות וכן ישראל [שהם ואורייתא חד
 כנודע כי אור הגפשות דישראל הוא עצמו
 אור התורה וכמ"ש דיש ס"ר אותיות לתורה]
 שכל דור הם מפת העולם בלותו דור כפי
 ההתחדשות שנפשות מישראל בכל דור כן
 התחדשות העולם בלותו זמן וכמ"ש ביבמות
 (סג.) אפי' הפיטות כו' בשביל ישראל.
 וכמו שהנפשות משתנות מדור לדור כן
 התורה והיינו תושבע"פ שמתחדש בכל דור
 חדשות ע"י חכמ"י וע"י כל חדשות תושבע"פ
 יוצא לאור נפשות חדשות מישראל ועל פיהם
 נחמדש ג"כ עניינם בעולם וממלכ העולם
 בכל

[א] **אין** גזירה יולאה מפי הקב"ה אלא
 בהסכמת צדיקי הדור [שהם בית
 דינו] כמ"ש בלידרא רבא (קמב ב) סוד הי'
 ליראיו ועד דלא אסכימו לא נחתין דינין
 לעלמא. ואיך יהי' זה והלא הם אדרבא מחפלים
 בעדם רק שהוא בענין אחר הדומה לו בענין
 שהיה בדוד המע"ה בכבשה [וירמי' הי' צבני
 ענתות וגלות י' שבטים הי' ישעי' בשבנה
 וא"א בסודם הוא במה שהפריד לו מקודם
 וכן הכל ואכמ"ל]. ולכך צריך שמירה בזה
 שלא יאל לעולם דבר רע מפיו ולכך הצדיק
 נחפס ובהדי הולא לקי כרבא ובודאי הכל
 במשפט רק שהוא כנ"ל מפני שהסכים והוא
 גרם לפורענותם ולכך ממת מחמיל כדאי'
 בב"ק (גב.) כענין מדה טובה שאמרו במחפלי
 על חבריו כו' נענה חמלה. ולא הי' צדיק
 שיצול מזה לגמרי רק משיח ואכמ"מ
 להאריך עוד:

[פח] **אין** דרך שאין בו טקלקלות רק
 שבעיניו הוא ישר כמ"ש במשלי
 כ"א ב' כי ע"י החיות צריך לעקם דרכ
 שהם פחיתים שבינתיים שאינו מישור כמ"ש
 בוי"ר (פי"ב) ע"פ יתהלך במישרים כי
 המתהלך במישרים כל העריות דומות עליו
 כמישור (יומא פה.) לולי כן א"א לילך
 במישרים ומי שבעיניו הוא ישר מה יעשה
 והלא לפי דעתו הולך ביושר עז"א ותוכן
 לבת ה' מי שלבו שלם אין הש"י משגהו
 להטעותו ואינו בא בטרוניא רק עקמומית
 שכלב הוא הגורם הטעות:

[פט] **דרשן** רז"ל בחולין (פט.) ע"פ
 האומנם אלס וגו' אומנתו
 של אדם כפוע"י יקום עצמו כאלס ופי' לשון
 אומנות דבר גדול שאין כל א' יכול לעשותה
 וכד"ש בירוש' טילהי סוכה באומנתם באומנתם
 אומנות גדולה כו' ואימת הוא אומנת רה